

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3. II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novjše vesti.)

Dunaj 12. Bivši minister za poljedelstvo, grof Julij Falkenhayn, je umrl danes ob 9. uri zvečer.

Budimpešta 12. Pogajanja, da se doseže kompromis, se danes nadaljujejo. Ob 11. uri predpoludne so se zbrali v posvetovanje poslanci Košut, Horanszky, Molnár in Polonyi, nadalje od disidentov poslanci Szilagyi, grof Czaky in grof Andrássy.

Pariz 12. (Komora.) Današnja seja je bila obiskana zelo dobro. Dechanel je prevzel predsedništvo z nagovorom, v katerem je rekel, da naj se členi različnih strank, ki se pobijajo samo za to, ker se ne poznajo, potrudijo, da se seznanijo boljše. Francija ljubi armado in pravico. Naglašal je tudi nevarnosti v posvetovanju o notranjih zadevah in je apeloval na poslance, naj ostanejo mirni in hladnokrvni. Na predlog ministerskega predsednika Dupuy-a je zbornica sklenila, da prične takoj razpravljati o interpelacijah radi afere Quesnay de Beaupaire.

Pariz 12. Vestem o odstopu predsednikov zbornice kasacijskega sodišča, Loewa in Tanona, se oporeka.

Bukarešta 12. Uradni list objavlja zakon, tičoč se podaljšanja trgovinske pogodbe z Bolgarsko.

Berolin 12. (Državni zbor.) O prvem citanju vojaške predloge je vojni minister v daljšem govoru utemeljeval potrebo, da se pomnoži vojaštvo nemške države. Poslanec Richter je izjavil, da ni pričakoval tako obširne predloge o pomnoženju armade. Govornik je pokazoval na Avstro-

Ogersko in na Italijo, kjer so poslednja leta mnogo zvišali mirovno prezeno. Posvetovanje se bode nadaljevalo jutri.

Pariz 12. Odvetnik Esterhazy-jev, Cabanas, je izjavil nekemu sotrudniku lista »Echo de Pariz«, da Esterhazy dokaže kasacijskemu sodišču, da so njegovi predpostavljene odredili in videli vse, kar je on počel od leta 1894., odkar je dopisoval s polkovnikom Schwarzkoppen-om. On da pove, kako je v letih 1894. in 1895. imel sestanke s Schwarzkoppenom, kateremu je dal povelje polkovnika Sandherr-a, bivšega vodje pisarne za poročila, prinašal neznamenita pisma, da je dobil za te zanimiveja. On da pove, kako je v pogovorih s Schwarzkoppenom pripomogel, da se je odkrilo izdajstvo Dreyfusovo. Odkar je umrl Sandher ni občeval več s Schwarzkoppenom.

Pariz 12. Da si ni bilo danes ministerskega sveta vendar sta prišla vojni minister Freveinet in justični minister Lebret v ministerstvo na notranje stvari, da se posvetujeta z ministerskim predsednikom Dupuy-em.

Kalkuta 12. Tukaj se je pojavilo več slučajev kuge. O tem so obvestili državnega tajnika za Indijo in pa vnanje vlade.

Nekoliko resnice

je povedala »Information« znanemu židovskemu listu dunajskemu, »Neues Wiener Tagblatt«, ki se je bil v nekem članku svojem lotil gotovo nevhvaležne naloge, da bi opravičil Italijane primorske in njih divje gonje sedanje.

»Ha! ha! ha! Ženi se, ako si junak, ženi!« čul se je od povsod smeh in roganje.

In napel sem noge in roke, da se rešim iz krčme. Toda človeče ob vratih udarilo me je s pestjo v prsa. Padel sem na tla — in nisem več znal za sebe.

Druga jutra sem se prebudil v — vojašnici. Imel sem na sebi sivo suknjo, modro kapo. Spravili so nas na vozove; kraj nas so sedeli vojniki s puškami.

»Kam pojdemo?« sem vprašal soseda.

»V Italijo! K polku!«

Vozili smo se mimo sv. Duha. Vojaki so zaukali. Nebo je bilo motno, sivo. Videl sem belo cerkvico, grobje, videl svojo hišo, videl, kako stojita Niko in Jelica na bregu, vedno gledajoča proti cesti. Vozili smo se preko Črnomerice, videl sem Vukovićevo hišo, belega mačka in črnega psa — čul sem pesem v hiši — Jaga je pela. Kočijaž je počil bičem, a vojniki so ukali. V Italijo k polku!

Vse to sem videl in čul, ali tu, tu gospod — in Ivica je položil roko na srce. Kaj je bilo tu, tega vam ne vem povedati. Bog mi je priča, ne vem. Sedel na vozu jedel sem Jeličin kolač in spominjal se očetovih besed: »Čuvaj se vina!«

Ivica je obmolknil, stisnil pesti in poveznil glavo.

III.

Po kratkem času je dvignil Ivica glavo, ploskal rokama in nadaljeval suhim, navadnim glasom:

Da, da, tako sem Vam bil vojak, vojak vsled sleparije. Vojak! Hm! Kaj je to sedaj? Nič.

»Information« piše: Težko je pogoditi pravo, ako se čita članke, kakoršen je oni pod naslovom »Jugoslovanski načrti« v demokratskem »Neues Wiener Tagblatt« od 30. decembra minolega leta. Nehoté se moramo vpraševati, da-li ta list izhaja v Avstriji in da-li zastopa avstrijske koristi? V tem članku je rečeno izrecno, da je zadoščal že sam prihod slovenskih poslancev v deželni zbor tržaški, da so bili italijanski poslanci prisiljeni k demonstrativnemu zapuščanju dvorane. In takó postopanje italijanskih poslancev se opravičuje s tem, da so se Italijani čutili žaljene po »koncecijah«, ki jih vlada privoljuje Slovanom, da so morali gledati, kako benečanski kulturni živeli, latinski značaj, izginja v Dalmaciji; in taka usoda da preti tudi Primorski po osnutju hrvatskega gimnazija v Pazinu, da tudi tu izgineta benečanski kulturni živeli in latinski značaj dežele. Mar je Primorsko benečansko-italijansko, ali je — avstrijsko?!

Uvelo da se je nekako mirno razmerje Italijanov do Slovanov, a rečeni list, ali »posebna stran« iz Trsta v tem listu, pravi, da je to razmerje uničeno po napovedani osnovi hrvatskega gimnazija v italijanskem (?) »mestecu« Pazinu. »Poželjivost Slovencev postaja vedno večja in ista se ne ustavi ob priborjenem gimnaziju; za slovensko obsežje Trsta se ima zasnovati posebno okrajno glavarstvo. Ali se je o takih okolnostih čuditi velikemu razburjenju Italijanov?« Italijanske poslance da pozivljajo na abstinenco. V Pazinu je razburjenje najhuje (?!); tam se bodo branili dajati učencem stanovanja (?!). Jediní pomirljivi element v tem stanju stvari da je dejstvo, da ob toli resnih in težavnih okolnostih namestnik tržaški in njegovi sotrudniki opravljajo svoj posel na povsem

PODLISTEK.

25

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOVA.

Poslovenil Večeslavov.

»He! he!« smejal se je stražmeštar, »mi smo gospoda! — Nu, pij bratovščino z menoj, boš gospod!«

Branil sem se.

»Pij«, zašepetal mi je varuh, »če ne, bode zla.«

Pil sem bratovščino. Meni se je meglo.

»No, si-li moj človek?« prijel me je stražmeštar za roko.

»Sem«, sem zajecljal.

»Glej!« je kričal stražmeštar in stresel ob enem pest tolarjev na mizo, »kako se to blišči. Kaj? Na, poglej bližje«, usilil mi je tolar v roko, »smo-li gospoda? A?«

Čim sem občutil v roki tolar, stresel me je mraz do kosti. Vrgel sem tolar od sebe, da bi izletel iz krčme —

»Stoj!« je zagrmel na vratih visok vojak, zgrabivši me za roko. »Nikamor ne boš bežal. Vojak si!«

»Pustite šale! Pustite me!«

»Vojak si«, je zagrmel stražmeštar. »Odvedite ga!«

Kri mi je šinila v oči, noge so se mi šibile, roke trhtale, bilo mi je, kakor da bi mi hotela popokati vsa rebra.

»Varuh! Martin! Pomagajte!« — Ali varuha ni bilo.

Šala, da pihneš. Sedaj se mlada gospoda z očali igrajo vojake. Smešno se mi zdi, ko jih gledam. Toda za moj čas! Sedeti v županiji ali nositi puško: vsejedno. Ako se ti ni svetil kak gumb — palica; ako je padal dež, a tvoji čizmi blatni — palica; ako si v vrsti kihnil — palica in zopet palica. Pa v Italiji! Tam se je vedno nekaj kuhalo. Italijani so bili tedaj še pod našim cesarjem, toda ni se jim nekako prav delo, hoteli so biti svoji. Vojak ni smel nikoli izhajati sam, ampak le po trije — drugače z Bogom glava. Mrko so nas gledali, a jaz jim nisem rekel nijedne žal-besede, nisem jim bil kriv. A kako je bilo še le meni! — Ugrabili so me kakor psa, prevarili me, ogulili me, oteli Jagico. — Oh!

Ivica je zamahnil dva, trikrat z glavo in udaril s pestjo po kolenu.

Odrežali so me, gospod, kakor nit od klopčka ni krivo ni dolžno. Pisal sem Jagici, pisal Martinu, pisal senatorju, pisal cesarju — ali od nikogar ni bilo odgovora. Samo jedenkrat me je pozval stotnik na raport ter mi rekel popolnoma resno, naj opustim pisarenje, ker drugače — palica! Nisem več niti pisal. Ko sem tako na samem stal na straži v tih, jasni noči, mislil sem o svojem očetu, o svojem domu, o Jagici, o Niku in Jelici, in jokati sem, gospod, jokati kakor kaka baba. Od doma nisem dobival nikakega glasu. Prihajalo je rekrutov, ali malo domačih Zagrebčanov, a Duhovljanov prav nobeden. Takrat so lovili vojake, domačega sina niso ni vzeli, samo kake postopače.

(Pride še.)

objektiven način ter da je namestniku pozicija trdna.

Kaj naj pomenja to?! Mar naj se mirno razmerje med Italijani in Slovani vzdržuje le na ta način, da nimajo Slovani nobenih državljskih pravic, da nimajo — oni, ki sestavljajo dve tretjini prebivalstva — nobene srednje šole v svojem materinem jeziku ter da se od strani Italijanov postopa žnjimi, kakor da so sužnji, a od strani izvestnih vladnih organov kakor da so brezpravni?! Znano je, da se je progressovska stranka v Trstu le na račun Slovanov pridobila za vstop v državni zbor!! Mož, ki je izvršil to nemoralno umetnost, ni več na dotičnem mestu. Toda že po navedenem je soditi, da ne taboruje daleč od tiste »posebne strani«. Zdi se, da računajo tudi njega med »sotrudnike« sedanjega namestnika, da, mnogi menijo celo, da je oni mož mentor gospoda namestnika!! Dogodki v Primorskem, tudi oni iz zadnjih časov, so pokazali zadostno, do kam je dovela dosedanja politika v teh pokrajinah; po tej politiki se postopa s primorskimi pokrajinami kakor da so italijanske provincije; Slovanom ni smeti dovoliti nikakih pravic, le-ti se morajo poitalijančiti s pomočjo vlade — kajti sicer se Italijani puntajo. Kdor odobruje tako politiko, ali jo tira, ali celo vodi — ta ni Avstrijec! Sicer pa je vse puntanje Italijanov le napihnena harlekinada, katero bi lahko zmogel, kdor je — državnik!

Politični pregled.

TRST, 13. januarja 1899.

Igra z ognjem. V »Information« očitajo dru. Ferjančiču od prijateljske, konservativne strani, da je v svojem govoru v Škofji Loki igral z ognjem. Igra z ognjem je gotovo nevarna igra, kajti navadno si človek opeče prste. Da vidimo, kako se je dr. Ferjančič — po menenju od konservativne strani — igral z ognjem!

Prekorajžno da je govoril o eventualnem izstopu Slovencev iz večine in — prepovršno, ker se je izognil vprašanju: kaj potem?! Kdor hoče razgnati večino in strmoglaviti ministerstvo, more storiti to le z namenom, da postavi na prazno mesto kaj drugega in boljšega. Ali se sme dr. Ferjančič nadejati, da pride kaj boljšega? Na to vprašanje ni odgovoril. O možu s tako minolostjo, kakeršnja ima dr. Ferjančič, pa ni misliti, da hoče razbiti desnico in strmoglaviti ministerstvo tem jednim namenom, da pomore v sedlo levičarjem.

Spoštovana »konservativna stran« menda ni prav umela gospoda dra. Ferjančiča. Kako se mu more vendar očitati, da je lahkomišljeno govoril o izstopu iz večine?! Mi smo mu očitali nasprotno: da je preoptimističen; sosebno velja to očitanje glede vere Ferjančičeve v sedanjo vlado. On je povdarjal celo in posebnim naglasom, da naši poslanci morajo vztrajati v večini in je navajal za to prav iste vzroke, katere navaja »konservativna stran« v »Information«! Le za slučaj, je menil Ferjančič, ako bi se videli prevarjene ne le od vlade, ampak tudi od večine, morali bi izvajati skrajne posledice. To je vendar naravno. Se-li pravi to igrati z ognjem, ako hočemo storiti to, kar se umeje samo ob sebi in v kar nas sili že oni nagon, ki je lasten slehernemu bitju božjega stvarstva, nagon po samohrani, po življenju?! Se-li pravi to igrati z ognjem, ako hočemo storiti to, kar velela logika najpriprostejega razuma: da krenemo s pota, o katerem smo se uverili, da nas ne dovede do cilja?! Sicer pa vemo o ognju, da ni le nevaren element, ampak tudi koristen. Z ognjem se opečemo, to je res, ali tudi to je res, da se z ognjem žgejo in zdravijo rane. In dalje: ako je ogenj okolo in okolo, potem je pot do rešitve le — skozi ogenj! Na nas Jugoslovane pritiskajo od vseh strani, povsodi vidimo zubelj sovražstva proti nam. In ako bi videli — ako! to je povdarjal dr. Ferjančič — da tudi vlada in sedanja večina nočeti misliti na rešitev našo, ali bi nam mogel zameriti kdo, ako bi se spustili na zadnjo, če tudi nevarno pot: skozi zubelj!

Poslanec Ferjančič ni torej žugal prav čisto nič, ampak le opozarjal je na to, kar bi moralo priti! On se ni igral z ognjem, ampak pozival je vlado in večino, naj nas ne požene — v ogenj! To je bil dolžan svojemu narodu, zlasti pa onemu

delu tega naroda, ki ob periferiji še vedno trpi pravo mučenje, a dolžan je bil tako, iskreno in lojalno besedo tudi vladi in večini — posebno pa poslednji, kajti lojalnost je vsakomur v sveto dolžnost zlasti do — zaveznikov in prijateljev.

Dá, nezakoniti! »Piccolo« imenuje izjavo naših deželnih poslancev — komedijo, češ, da hočejo po vsej sili igrati ulogo žrtev! Sosebno ne more umeti, kako morejo naši poslanci oporekati zakonitosti sklepov, ko je bilo v zbornici 48 poslancev, a manjkalo jih je le 5 (Nabergoja ne računa namreč kakor izvoljenega poslanca). »Piccolo« ne umeje tega. Že možno, da ne umeje tega, ker on sploh nima zmisla za to, kar je — zakonito. Ne 5, en sam ne sme manjkati vsled fizične sile, ali groženj! Ali si upa »Piccolo« trditi, da se ni rabila fizična sila proti našim poslancem! Ali more tajiti, da se je žugalo Nabergoju, da ga italijanski poslanci lastnoročno, z brahijalno silo vržejo iz dvorane, ako bi se drznil priti še enkrat?!

Ne more tajiti tega, in ker ne more, ostajemo pri tem, da so sklepi II. seje dež. zbora nezakoniti in izjavljamo, da bomo te stališče zastopali tudi na drugem mestu in z vso energijo, ter upamo, da ne brez uspeha. Ne mi, Italijani tirajo komedijo se svojimi pazinskimi in drugimi protesti in doživljajo vsled tega sramoto, da jim kar vračajo te proteste nedotaknjene in nečitane od adresata!

Najnovejšo velevažno razzodbo najvišjega sodišča na Dunaju v jezikovnem vprašanju smo že omenili te dni, s katero je izrekel ta visoki sodni dvor, da so jezikovne naredbe za Česko oprte na zakon, ter da moreta torej toliko Nemec kolikor Čeh na sodiščih vse pokrajine iskati svojega prava v svojem jeziku.

To razzodbo najvišjega sodišča je izzvala neka pravda na okrožnem kakor trgovinskem sodišču v nemških Libereih. Tožitelj je bil zahteval, naj se v tej pravdi tudi češki jezik pripusti kakor razpravni jezik. Okrožno sodišče je odbilo to zahtevo. Vsled uloženega utoka je više deželno sodišče v Pragi naložilo okrožnemu sodišču, da mora pripustiti izjave v obeh jezikih in da se mora tudi sodišče posluževati s stranko dotičnega jezika. Toženeec je uložil na to revizijski rekurz na najviše sodišče in posledica je bila gori označena velevažna razzodba. In ker se je ta izrek storil v plenarni seji, ima tudi veljavo judikata. Najviše sodišče je izreklo z vso jasnostjo, da sta oba jezika jednako veljavna na vseh oblastih vse pokrajine. To sodišče je povdarilo tudi, da že načelo ustmenosti in neposrednosti, uveljavljeno po novih civilnopravnih zakonih, zahteva popolno jednakoveljavnost obeh deželnih jezikov. In ta novi civilnopravni zakoni so se menda uveli tudi po Primorskem, kakor veljajo državni temeljni zakoni tudi za Primorsko! Potem bi sodili, da je tudi naš jezik polnoveljavna na sodiščih na Primorskem. Kje je torej opravičenje za tisto »italianità del nostro foro«, kakor jo umevajo laška gospoda?! He, veliki jurist tržaški, ki čuješ na ime Brocchi, kje si? Ali si vzel ad notam to najnovejši odlok najvišjega sodišča! Nič »italianità« torej na sodiščih, ampak jednakost za vseh!

Kriza na Ogerskem. Liberalni disidenti so že izročili baronu Banffy-u pogoje opozicije. Vlada ne odgovori takoj na te pogoje, ampak jih predloži kroni v odločitev. Tudi javnosti se ne izroče ti pogoji, dokler ne pride odgovor vlade. V vladni stranki gredo menjenja navskriž. Jeden del smatra, da teh pogojev nikakor ni možno vsprejeti, drugi del bi bil za nadaljna pogajanja.

Domače vesti.

Kdo je protestoval v Pazinu?! Med onimi 98 »Pazincev«, ki so podpisali protest proti osnutju hrvatskega gimnazija v Pazinu, ni bilo — kakor dokazuje »Naša Sloga« z navajanjem imen, — niti 5% resničnih Pazincev. Skoro vsi so došli tjakaj iz drugih italijanskih občin Istre, pa tudi iz Kranjske in iz Italije! Najbolje dovedemo ta protest ad absurdum, ako povemo, da so med podpisanci tudi eden 18-letni Camus, 14-letni Hektor Uieich in 8-letni L. Camisso!! Drugih mladoletnih je kar cel šop. Dalje je med njimi rokodelskih učencev in vsi dninarji in hlapei raznih italijana-

ških rodbin! To so torej tisti samostojni in zavedni Pazinci, ki nočejo, da se v Pazinu osnuje hrvatski gimnazij! Ali si je možno misliti grše komedije?! A najlepša pa je ta, da je jeden teh zavednih »Pazincev« podpisal tudi protiprotist!

Komedija jih je, sama komedija! Taki so vsikdar in povsodi! Na tem je žalostno le to, da svet, ki jih ne pozna, smatra te komedijaše za resne ljudi in da je visokih prijateljev, ki takim komedijašem preskrbljajo besedo — na resnih stvareh.

Laško mišljenje. Pišejo nam: Laški židje hvalijo novega župnika v tržaški bolnišnici.

Da hvali žid katoliškega duhovnika, je že nekaj čudnega in — značilnega. Da-li so katoliški duhovniki res ponosni na židovsko hvalo, to nam ni znano, a znano nam je, da so Židom baš duhovniki pravi trn v peti. In vendar hvalijo Židje don Uleigrai-a. Zakaj? Ker je don Uleigrai strogo narodnega laškega mišljenja! Kako je pa to strogo narodno mišljenje? Kakor je umejo gospodovalna stranka v Trstu. Svetovalec Spadoni nam je to povedal javno. Povedal nam je ta ljubi gospod Spadoni, da bo blestela tudi nad Trstom ona zvezda, ki blišči danes nad Rimom. Tako je torej pristno laško mišljenje!

Ker je torej don Uleigrai pristnega laškega mišljenja, hvalijo ga tržaški Židje. Čestitamo tudi mi don Uleigraiju na tej židovski hvali! Ponosen on na to hvalo, srečen on! Da-li pa taka hvala koristi tudi katoliški stvari, o tem naj razmišljajo oni drugi, katerim je izročena cerkev v varstvo!

Dalje hvalijo Židje don Uleigrai-a, ker je podaril 200 kron društvu sv. Justa in Nazarija. Že ta židovska hvala sama nam pravi, kaj je to društvo! Ako je pa še kdo izmed nas, ki tega ne ve, tedaj mu moramo že povedati, da temu društvu je namen, izpodrinuti slovansko duhovščino na Primorskem in nadomestiti jo z laško! Izriniti hočejo naše slovenske duhovnike, ter nadomestiti jih z ono duhovščino, ki čuti laško, ki je laškega mišljenja, onega mišljenja, kakoršno nam je opisal gosp. Spadoni.

Ako je prišel Slovenec v tržaško bolnišnico, in so ga zdravniki operirali, tedaj vprašujejo nesrečneža: »Ti diol, sciavo?« Zgodilo se je že, da so se zgrazale celo celo laške navzoče gospe, ko so ga vpraševali tako zaničljivo.

Ako to laško mišljenje sestoji v tem, da laški frkolini pljuvajo na naše poslance, da mečejo na nje okvirje, ako sestoji laško mišljenje v tem, da se ne sramujejo laški poslanci moliti pesti pod nos starčku, kakor so naredili Nabergoju, ako sestoji laško mišljenje v tem, da kličejo laške zvezde, naj svetijo nad našo zemljo, ako sestoji laško mišljenje v tem, da vprašujejo slovenske bolnike: »Ti diol, sciavo?« — tedaj ne vemo, česa nam je pričakovati še od tega laškega mišljenja!!

Da, iz dna naše duše moremo vzdikniti: Vbogi mi! A ne obupajmo! Pride tudi za nas dan, pride tudi za one druge — črni petek! In to menda čutijo že tudi oni sami!

Še neka nepravilnost od strani poštnih organov. Vi, častiti gospod urednik, ste že mnogokrat opozorili našo e. kr. pošto na marsikateri nedostatek na tem uradu, le na to še ne, kar Vam hočem povedati sedaj. Često se namreč dogaja, da pismonoše vračajo slovenski naslovljena, ne oddana pisma z opazkami »Volta«, »Seonosciuto«, »Sloggiato« itd. Jaz menim, da je to nepravilno in za to Vas prosim, da v svojem cenjenem listu opozorite slavno pošno ravnateljstvo na to nepravilnost.

Nekdo.

Dar Slovanom. Pod tem naslovom piše zadnja »Naša Sloga«: »Slovanska apostola SS. Ciril in Metod sta le malo let ostala na svojem mestu, to je, da sta se od vseh katolikov častila na dan 5. julija. Kakor je potisnjen v kot njiju jezik, tako je potisnjeno tudi njiju češčenje, kajti na njiju mesto je prišel S. Anton M. Zaccaria Barnabita italijanski. SS. Cirilu in Metodu bomo morali iskati dne, ki bode slučajno svoboden v letu! Tako katoliški Slovani ne bodo mogli biti jedini niti v tem, da bi v isti dan častili svoja apostola! To je nov znak časov in prispevek k našemu jedinstvu!«

Žalosten dar!

Posnemanja in hvale vreden čin. Občina Bovec je pristopila zavodu sv. Nikolaja kakor pokroviteljica z doneskom 100 K. S tem veliko-

dušnim darom je pripomogla izdatno, da bode društvo lažje vršilo svojo dolžnost. Prisrčna hvala občinskemu svetu in vrlemu županu gospodu Janku.

Nadalje so pristopili kakor podporniki: gg. Notar Anton 10 K, Gulič Liza 2 K, Mezinec 2 K, gospa profesorjeva soproga Kožuh 2 K, in redovnik 3 K 40 st., darovali so pa: Sosič Anton 1 K, Dovnik Fran 4 K, Rudolf Alojzij 4 K, gospa Pegan nabrala 7 K in gospica Godina Vekoslava 2 K.

Prisrčna hvala vsem darovateljem

Odbor.

Vseslovenska banka. Gospod Makso Veršec je v zvezi z nekaterimi gospodi v Ljubljani ustanovil banko pod svojim imenom. Iz te naj bi postala vseslovenska banka na delniški, splošno-slovenski podlagi.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« so nabrale gospice Družina, Seme star. in Vatavec v gostilni Kajati 15 K. 30 st., za prodano čašo na licitaciji v isti gostilni se je stržilo 20 K. 50 st.; v »trgovski kavarni« je prodal g. Kolb palico na licitaciji za 1 K. 20 st., g. Jazbec pa svetinjo za 2 K. 48 st.; gg. Cabarija in Sosič podarila sta 40 st.; k temu je dodal še g. Skedel 20 st., gospod Grižon je podaril 1 K.

Nadalje je nabral g. L. Šmidt v »trgovski kavarni« 6 K. in g. Vatavec je prodal rokovico za 22 st. Prej izkazano 283 K. 24 st. Skupaj 330 K, 60 st.

Vsem darovalcem, kakor tudi nabiralkam in nabiralcem, srčna hvala!

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu je nabrala Milka Guštinova v »Narodnem domu« v Barkovljah dne 8. t. m. 3 krone 40 st.

Za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti se je nabralo v društvenem nabiralniku v »Narodnem domu« v Barkovljah 5 kron 40 st.

Zaprta šola. V Št. Petru pri Novem mestu, so zaprli šolo za nekaj časa radi nalezljive bolezni, ki se je pojavila med otroci.

Anonimno pismo je pisal nekdo te dni trgovcu z lesom, gosp. Josipu Milaveu v Cirknici, v katerem se zahteva, naj isti v gotovem času obesi na neko drevo v Begunjah 1000 gld., sicer da mu je gotova smrt.

Gospod Milavec pa ni obesil denarja na drevo, pač pa izročil anonimno pismo — orožnikom.

Radi prepira o narodnostnem vprašanju je bil v Gradcu te dni dvoboj med nekim Slovincem in nekim Nemcem. Nemec je bil težko ranjen.

Ogenj. V Št. Vidu pri Zatičini na Kranjskem je v šolskem poslopju bil nastal ogenj, katerega pa so k sreči pogasili kmalo, tako, da je mogel napraviti le malo škode.

Izpred deželnega sodišča. 16-letni Ivan G. je bil včeraj obsojen na 4 mesece, ker je novembra meseca ukradel dvem kmetom dva osla, katera je potem prodal.

Istotako je bil obsojen na 4 mesece neki Gandusio, ker je v prepiru, nastalem vsled igre, vrgel plehato posodo svojemu »soigralcu« na glavo.

Slednjič je bil obsojen neki 23-letni Lino Tilati iz Fare na 4 tedne zapora, ker je javno popeval Caserjevo himno.

Padel v morje. Včeraj zvečer je padel v morje 30-letni postrešček Viljelm O. iz Trsta, ko je hotel stopiti na ravnokar prišli Lloydov parnik »Selen«. Njegovim tovarišem se je posrečilo, da so ga hitro nepoškodovanega izvlekli iz mokrega elementa.

Hvaležen sin. 20-letni Ivan G. živi v prepiru se svojo družino, posebno se svojim očetom. Prišedši predvčerajšnjem zvečer v gostilno svojega očeta, hotel je imeti od istega jedi in nekaj vina, v čemer mu pa oče ni hotel ustreči. Razljučen vsled tega, jel je ta rabijadni sin razgrajati in je prijel slednjič za kolec, s katerim je hotel ubiti očeta. —

Komaj se je posrečilo navzočim, da so vzdržali besneža, da ni izvršil svoje grde nakane.

Naznanjen policiji bil je aretiran in sproveden v ulico Tigor, kjer naj premišljuje o dolžnosti otroka do očeta.

Tatvina. Mornar Anton A. si je nakupil 3 kile kave, da jo ponese v Zlarin, svoje rojstno me-

sto. Pričakovaje dneva odpotovanja, shranil je med tem kavo v majnem zaboju in vse skupaj vsvoji sobi. Včeraj jutraj, hoté vzeti kavo, ni našel več ne kave ne zaboja. Ker je bilo brezuspešno vse iskati, ovadil je tatvino policiji.

Različne vesti.

Usoda prve jugoslovanske tiskarne. Protestantje so imeli l. 1479. v Ljubljani svojo tiskarno. Neki Hans Manel je bil prvi tiskar na slovenskih tleh. To je znano, ni pa občno znano, da je grajščak iz Savinske doline, Hans Ugnad v Urachu na Württemberskem, kjer je bil Primož Trubar župnik, ustanovil še prej in ponajveč na svoje troške tiskarno in sicer za tisk sv. pisma v slovenskem in hrvaškem jeziku z latinico in s cirilico. Ugnad je bil v tedanjih časih največji slovenski mecen in je velik del svojega premoženja žrtvoval za slovenske namene. Umrli je 27. decembra 1564. v Wintritzu na Češkem in je pokopan v glavni cerkvi v Tübingenu. Po njegovi smrti je bil material rečene tiskarne prepeljan na Ugnadov grad Waldenstein na Koroškem, od tam v Gradec, Ferdinand II. pa ga je podaril kongregaciji de propaganda fide. Za časa Ferdinanda III. je bil ta material prepeljan v Rim in se je tam rabil za tiskanje brevirjev za katoliške duhovnike. Habent sua fata tiskarne.

»Sl. Narod«.

Prebivalstvo Rusije. Po šestih letih mučnega dela se je dovršilo štetje prebivalstva v silni Rusiji. »Monde economique« prinaša o tem naslednje zanimive podatke: Število prebivalstva v Rusiji in v veliki kneževini Finski znaša 129.211.114 duš. Na vsaki četvrtini kilometer spada po 7 prebivalcev. Najmanjša gostota je 1-6 na četvrtini kilometer, a največja 8-46. Po spolu se deli prebivalstvo kakor sledi: V evropski Rusiji 100 moških nasproti 102 ženskim; v pokrajinah poljskih 98 ženskih nasproti 100 moškim; v stepah 89; a v Turkestanu 93. 19 mest je, v katerih znaša število prebivalstva nad 100.000, v 35 mestih znaša število prebivalstva od 50 do 100.000. Leta 1892. je Rusija imela samo 108 in pol milijona prebivalcev. V številu prebivalstva nadkriljuje Rusijo samo kitajsko in britansko cesarstvo. Kitaj ima 402 milijonov prebivalcev, a Anglija (seveda s kolonijami) 315 milijonov. Največji del prebivalstva v Rusiji je slovanskega rodu. Slovanov je namreč 84 milijonov, od teh je 9 milijonov Poljakov. Razven teh biva v Rusiji več milijonov turških Tartarov, 2 milijona Židov, nad eden milijon Armencev in v baltičskih krajih blizu toliko Nemcev. Po veri je 55 milijonov grškoiztočnih, 15 milijonov takimenovanih disidentov, 9 milijonov rimskih katolikov in tri in pol milijona luterancev. $\frac{1}{4}$ ruskega prebivalstva je kmetijskega stanu. V Rusiji se narodi na leto 1.414.000 otrok.

Atentat na Lombrosa. Minoli teden je nekdo ustrelil v okno stanovanja glasovitega profesorja Lombrosevega, v ulici via Legnano v Turinu. V Lombrovi hiši je vse spalo. Strel iz samokresa je prodril okno in patrona je priletela v jedno sobo, kjer so jo našli pozneje. Ni se še izvedelo do sedaj, kdo je streljal v stanovanje svetovnoznane učenjaka.

Književnost.

Ročni kažipot po Goriškem, Trstu in Istri za 1899. Sestavil Andrej Gabršček. V. Letnik. V Gorici 1899.

Po vsej pravici pravi gospod sestavitelj te prekoristne in jako praktično sestavljene knjižice, da je letošnje izdanje veliko popolnši, nego so bili njega predniki. Tu najdeš običajnih koledarskih stvari, natančnih statističnih podatkov o prebivalstvu glede števila, spola, narodnosti in vere, toliko za vse Primorje ukup, kolikor za vsako treh primorskih pokrajin posebe; o cerkvenih oblastih, zavodih in osebah; o avtonomnih oblastih, o politični upravi, o sodstvu, o poštnih in vojaških oblastih, o šolstvu, o društvih, o gospodarskih in trgovinskih zavodih; nadalje zgodovinskih črtic itd. Sploh je v tej knjižici toliko potrebnih podatkov da bode izborna služila vsakomur, ki hoče spoznavati naše pokrajine in da jo smemo najtopleje priporočati našim spoštovanim čitateljem. Cena ji

je za naše razmere nenavadno nizka: broširana stane 60 novč., trdo vezana 1 gld. 8 pošto 5 novč. več.

Lampetovo »Cvetje s polja modroslovskega«.

(Zvršetek.)

Naj si pisatelj ne dela preveč skrbi, kakó bi zaježil takozvano »krivo modroslovje«. Da »krivi nauki modroslovni« dobivajo premoč, to je najbolj nasledek »školastike« same. Po pisateljevem mnenju je »napačno modroslovje« zakrivilo veliki francoski prevrat, ki je pomandral v Evropi laž javnega redu in »resnice«. V istini pa je bil vzrok prikrivanje in brezuspešno zaduševanje popolnoma krivičnih socialnih razmer. Naj »Cvetje« to sodbo, katero je svet utrdil že davno, le omajuje z sofizmi, resnica vendar ostane, in te »resnice« ne pokopljejo nazori »Cvetja«; ona stoji trdno. Iz vseh kotov in krajev »Cvetja« gleda in kuka tendence pisateljeva; zastonj jo prikriva, zastonj obrača drugam oči čitateljeve. Baš tako slabo podprto modroslovje, kakoršno je ono »Cvetja«, pospešuje popolnoma in direktno njemu nasprotno namene. Kdor hoče izlečiti strup, mora rabiti korenite protileke. Za take pa »školastika« dandanes nima več recepta. Čemu torej ona slepi sebe in svet?

Velika temeljitost pisateljeva pa se najbolj kaže iz oddelka: »Najvišje resnice o umu in svetu«. Tu je načrtal pisatelj nekaj, kar bi naj veljalo za »noetiko« ali nauk o mišljenju. Zadostovalo bode, če postavim sem samo nekaj stavkov pisateljevih. »Um preiskuje sam sebe, ogleduje sam sebe in nam razklada svoje postave. To preiskovanje mora biti čisto resnično, ker um vidi sebe takega, kakoršen je: ničesa si ne doda (m. dodaje), ničesar ne vzame (m. jemlje), ničesar ne premeni (m. premenja). Samemu sebi je um kakor obraz v čistem ogledalu, kjer se steklo skoro nič ne vidi, ampak samo slika človekova.«

Takó? — Da si otroci še danes takó predstavljajo moč duha, je znano; znano pa je tudi, da angleška filozofija je prva odprla oči ljudem gledé spoznavanja. Z nekim pravim strahom je sprevidel Kant iz Hume-ja, da so ljudje sanjarili do one dobe, meneči: da kar oči vidijo in kar predstavlja um, je v istini takó. O tem važnem prevratu v noetiki pisatelj naš težko da je kedaj kaj slišal ali čital; sicer bi se bil zavedel svoje naivnosti. Še to mu ni prišlo na misel med pisanjem, da zrealo kaže naopak. Še menj si je bil svest, da ga ni težjega, nego spoznavati samega sebe. O tej težkoči bi ga bil lahko poučil že deliški orakel, ki je imel napis: »Spoznavaj se!« Saj se o pomenu tega napisa pripoveduje že fantičkom v nižih šolah. Sicer pa nam zrealo res daje le trohico pojmov o tem, kakoršen utisek dela naš obraz, sploh vse naše vedenje, na druge! Ali nam n. pr. naš sluh, s katerim čujemo takó tuje kakor lastne glasove, podaje le slutnje o tem, kaj je v našem govorjenju ugodnega in lepega ali pa neugodnega in zopernega? — Blažena simplicitas, ki se tešiš z mislijo, da človek »čisto resnično« spoznava svoje duševne slabosti, ako le pogleda v »samega sebe!« — Kaj pak naj si mislimo nadalje o pisateljevem stavku: »Um ne rabi nobenega tujega orodja ali pomočka ali sredstva« — koliko besedila, da bi se dokazala kakor resnična ena največjih zmot v noetiki! —, »ampak gleda se naravnost in vidi sebe skozi in skozi« — Nemški modroslovci so iznašli izvrstno podobico, v kateri slikajo ta nonsens: Münchhausen se pogreza v kalužo, pa se srečno reši iz nje, izvlečši samega sebe s pomočjo svoje lastne kečke (las). Ko bi trdilo pisateljevo bilo resnično, naenkrat bi zginili vsi norei s sveta, ker bi — tudi brez zrealo — sprevidel vsi, kake neumnosti in škode delajo samim sebi v svoji norosti, in ko bi človeški um res imel to lastnost in moč, da bi vse takó videl, kakoršno v resnici je, čemu je potreben potem ves znanstveni trud, ves uk, čemu vsa ta muka šolska, posebno pa: čemu treba modroslovja?

Mislím, da že ta betvica »resnice«, vzeti iz Lampetovega »Cvetja«, zadostuje k spoznanju njegove »temeljitosti«; komur ne bi zadostovale, temu lahko postrežemo z novimi. Treba je čitatelju samo seči v njegovo knjigo, kjer jih najde na izbiri. A to niso menda mimogredne njegove pomote, to

so temveč pogreški njegove nedostadne vednosti modroslovne, posledice njegovega nepoznavanja modroslovnih nankov in predmetov, mestoma tudi njegove naivnosti v znanstvenih rečeh.

Kje je torej možnost, da bi to »Cvetje« s svojimi »resnicami« koristilo našemu narodu, kakor si domneva njega pisatelj? — Po mojem najboljšem prepričanju s takim gradivom mladini in ljudstvu preobkłada želodec kakor z neprebavno hrano. Stvari, katerih se pisatelj dotika tu na najpovršnejši način, so pravo beganje duhov; pa ko bi jih pisatelj res tudi znal rešiti, ostale bi množini previsoke, temne in brezkoristne. Ne bode torej preostro rečeno, ako pisateljeve lastne besede obrnem na njega samega rekoč: »Mnogi domoljubni možje bi svojim rojakom radi pomogli, a večkrat si izbirajo krive poti, in njihovo najboljšo prizadevanje nima uspeha in sadu« (Dom in Svet. 1897. str. 2). Taka je ravno na tem »Cvetju«.

Adriaticus.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Budimpešta 13. Baron Banffy odpotuje jutri na Dunaj, da sporoči cesarju o pogojih, ki jih je stavila opozicija za zboljšanje parlamentarnih odnosov. Tudi v današnji seji je nadaljevala obravnavo z glasovanji po imenih. Govori se, da bode zbornica razpuščena.

Dunaj 13. Tukaj je bil danes zjutraj velik vihar. Nekoliko oseb je ponesrečilo, jedno je vihar vrgel v Donavo.

Berolin 13. Listi sodijo, da bode zakon za pomnoženje vojske vsprejet. Po tem zakonu se efektivna vojska v času miru pomnoži za 26.000 mož. To bo zahtevalo za sedaj strošek 130 milijonov potem pa letnih 28 milijonov.

ZAHVALA.

Akad. tehn. društvu »Triglav«-u v Gradeu so dobajali v preteklem letu ti-le časniki in časopisi brezplačno: »Slov. Narod«, »Edinost«, »Hrvatska domovina«, »Domovina«, »Slov. gospodar«, »Slov. list«, »Soča«, »Novice«, »Naša sloga«, »Slovanski svet«, »Dubrovnik«, »Mir«, »Ljublj. Zvon«, »Slovenka«, »Učiteljski tovariš«, »Popotnik«, »Vrtec z Angeljekom«, »Planinski vestnik«, »Sport«, »Dolenjske novice«, »Stenograf«, »Briveo«, »Der Süden«, »Süddeutsche Post« in »Politik«.

Podpisani odbor se tem potom vsem uredništvom zgoraj navedenih listov kar najiskrejeje zahvaljuje na brezplačnem pošiljanju v nadi, da nam bodo i v bodoče tako naklonjena, kakor dosihdob.

Zahvaljuje se tudi D.ru Ivanu Tavčarju v Ljubljani, ki je nam podaril II. zvezek svojih »Zbranih spisov«, in g. Dragotinu Hribarju, ki je nam poklonil svoj »Narodni koledar«.

Takisto nam je dolžnost, da se dostojno zahvalimo vsem onim rodoljubom širom domovine, ki so bodi-si duševno ali gmotno podpirali naše društvo v preteklem letu.

Akad. tehn. društvo »Triglav«
v Gradeu, dne 10. prosinca 1899.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 13. Pšenica za mare-april gold. 9.48—9.49. Pšenica za — gl. — do —. Rž za oktober gold. — do —. Rž za mare gld. 8.04 do 8.06. Koruza za maj 1899. gld. 4.88 do 4.90. Koruza za oktober gl. — do —. Oves za mare gl. 5.78 do 5.80. Oves za oktober gl. — do —. Koruza gl. — do —.

Pšenica: ponudbe in kupčije slabe. Prodaja 10.000 met. stotov. Vreme: oblačno.

Hamburg 13. Trg za kavo. Santos good average za mare 31.75, za maj 32.25, za september 33.—, za december 33.50.

Havre 13. Kava Santos good average za januar 50 k. frankov 37.75, za april 50 k. frankov 38.75.

Praga 13. Surovi sladkor I. izdelek, 88% Reudement franco Aussig Mirno. Takoj gl. 12.17½. do 12.20. Februar gld. 12.22½. Denar.

URAR

sposoben v popraviljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,
raznašalec »Edinosti« in vratar,
Via Solitario št. 8.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečistiti drahovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in posrebi v ognju po najnižji ceni.** Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni stem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštine prosto!

Hiša na prodaj!

V bližini mesta je na prodaj prostorna hiša ob lepi cesti, ki je pripravna za vsako obrt in letovišče. Več se izve v tiskarni lista »Edinosti«.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj »Tisočerni cvet« (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni **PRAXMARER »Al due Mori«** v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah določje se franko.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi
najužnem kolodvoru.

Slovencem

naznanjam, da bode moja gostilna, Via Rossetti št. 2, »**Gambrinus**« ves predpust ob nedeljah in praznikih odprta do 4. ure zjutraj. — Točim izvrstno vino in pivo ter imam dobro kuhinjo. — Priporočam se za obilen obisk

Anton Kramberger.

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897. Kron 159.997.579.—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897. 28.823.375.—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.) 343.860.067.—
V letu 1897. izdanih 7468 polic za glavnicco od 67.331.351.91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije določje se vsakemu na pismeno vprašanje od nižje imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, »**Tergesteo**« Scala IV.

Iščejo se dobri agentje, zastopniki in potovalci.

„EDINOST“

Glasiło političnega društva »Edinost«
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdani gl. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja »Edinost« po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škledju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gasperšič. — Izven Trsta prodaje se »Edinost« v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasiło tržiških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržiškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: »V edinosti je moč!«

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju.
proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346.98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248.22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465.07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (A)	333.822.42
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (B)	243.331.83
Rezerva specijalnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2¼ %	30-dnevni odkaz 2¼ %
30- " " 3¼ %	3-mesečni " 2¼ %
	6- " " 2¼ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.